

Kaunas, 1945. 3.

Aldona

Visy pirmiausiai turu Fove
paoverkinti su Naujas Metais ir
pūlinketi nuo gėliausio, o labiausia
tai svokeriokos ramybės, kaip čemeje kaip
ir "dūšioji".

Senuosius metus pagolėjan ne ma-
siausiais ir gasledamas, nes ir beįje ripes-
čių ir įvairialinių nemalonumų buvo net
su didėuliu kaupu. Šventis su ma savo
didybe ir prišmatnybe jau bėgia praelink-
ti, palikdamos vienokio ar kitokio spalvo
spūdius. Turu prispasinti kad, spūdių
daugty gyvenom spalvom turu labai ir dar
karta labai maia procenta, nu pagolėjan
is kur je ir gal buti jei gyvenu be na-
miskis, vėnas kaip pristes, vėga laha
turėjan partentinti darydamas vėntis,
bet tai, dristu turinti, yra ne labai
malonus jaumas, nuikpita ir paciam,
na ir pagolėjan priimantiesiems.

Taro audras prėlidau tenkeje - Betyalo-
je, Laseinių apokityje, įvairių pergyvenimų #
vėteko, kad juo ir priimanti yra mesiaunai

molonu. Vienam šodien šuras tai yra
nelaimių ir asarų neribojamas saltinis,
kum epochoje dar turime to „molonumo“
gyventi.

Kas „litera“ – mokytoja, kaip keičiasi
ir jokiū būdu neįtikinamai skamba
mažo ausyse tas šodis. Pooor dar taip ne-
susi būtinom mokymo suola ir drebejom
prie mokytojus nepaaučius pamokas, ar šov-
darom ~~švietimo~~ gyvenis įdajies, o dabar...
vien mokytojai, kit karoji ir t.t. Taip, moky-
tojas darbas sunkus ir atsakingas, bet vis tiek
dar daugiau reikalingas, masa: ji kas
įvertina darbo tyla. Kas pats daro mto
savoji mokykla + y darbo vieta labai tili?
Ar ar kame su įvairaus plauko kaimieciais
neįkirejo „rukundis“ vest.?

Ar niekas nepalū įvairduoti suolaugytę
ir sudaryntę Biry mto, man atrodo, kad
ji mada kaip ir buvo grasis, valias ir mie-
las. Dar mūsų keletą dalykelių buvo lty
Birsuore, Ivareckienis greij (paboli Jasinski) svar-
brauna tai suvama moornu ir meno kny-
go, tad pasakyk ar tas knortales ruhentęjs
ar ne? Ar ar gulin turēt. vltres oler s;
ty vosti? Ar kol kas kaip sau leiduru dienę
po dno, trupinūntę darbuojuos, mokausi,
nors tas moklas neornau del kokių tos oplentę-
bių dar nesugeba pavergti mane, kalbūntę
dar ~~neįgalūs~~ gėl pato la boterpio, o gėl
ir neturojmas vadinamus pasau kimo pme

to dooko. Mat ta soha dangauwai tonka
literatam, poetam, o o' ~~laka~~ smulkro
ota nurimunan. Tau, o' manau, bitu
pa kas kota, dangau pre sirdies. Na, bet
ka gi meru visus spalojimus i s'oli, i
laukaii genauwo burtonoko spendimo —
— ateiies.

Turu Tau dar priminti, kad laikai kelye
uifunka gana ilgai, taal etokuo melonik
wasyni tuojau.

Sirkuii genauwo pensetimo Terajan doobe.

Armes

Kauno,
1944. XI. 29

Aldona,

Kaip, merliai mano lupo inaboda
dabar "Aldona" varda. Prie kelto, menesio
ta aodi, denuo bejje itardovau desimti-
mis karta, o dabar... Taip, gyvenimas ta
yra bazi ir pasigulejimo nesodanti ya-
lera.

Nors tu; paskutinius mano laiskus,
neima det kokiu tai priesasciu nemorojai at-
sakyti, bet is buvauas tos "nachala" vel
is dryste, non masu valandeliai sudruus-
ti tau rambe ir pindelinis per gyvenimas,
kuris suidojo per ta, lauja pertrauka. Kaip jau
inai gyko daug patikimy, vienuen stre-
susy draugima - kituus gi liudes; ir asaras.
Tu didelyja stykiu laikotarpje man teko per-
gyventi daug skaudiu momentu. Meno skau-
berausu valandy tai yra netekimas mylimo
asmeny, su kuriuo taip laupriai buvo sumsto
mano gyvenimas. Ja ty mano jaunesne
seser; Aldona kiek inau, non is mady-
mo pazinojai, nes ji net kelto karty buvo
opslankiusi Berliane. Sesers pantraukimas is

gyvyjū tarpas uan atėjo labai brangiai, kaip
dėvimeis tarp ir materialiai.

Gal būt tau ir nurodė skaityti tą mano
nusikundimą, tarp kitam esmeniai suprobu
viduini skausmą yra gana sunku, o darinausi
ir neprieinama.

Įdėję mūsų sermą lito labai išblastyta,
tik o vienas gyvenu Kaune. Gal kas turėtu
Valstybės teatre. Būvau beprodekos studijuoti
mediciną, bet pamirėsi, kad tu mokėsi man
suryje neapskomai daug laiko, kurio eina truk-
ti teatrui, tad šiuo momentu pametiau į kitą
fakultetą ty. į filologijos, kur laiko reikalauja kur
kas masiau, o be to patis dyltas turi daugiau laisvės
ir su pačiu teatro menu.

Nepuolė skirti non keliolika minučių laiko ir epi-
cudanti kaip jūs būvimeis laikotes po įvairių perversmų

laukiu, laukiu ir dar kartą laukiu

Alpinas

Stylus, 1944. v. 3.

Altona,

Os gahoju, svostau in
siarp in taip, bet mano
psichika niekarp neisnorplo-
ja tos situacijos, tuo la-
biau, kad ji mano ma-
nymu neatrodo jau to-
lia susierzyta, susimerplo-
josi. Tad jau kuris lai-
kos laik os ~~se~~ savo zi-
niy pluošte pasirunciau
is Stylaus, bet i ja deja, la-
bai garla jokro atsako ne-

sulaukiau, mano galvo-
sena skriejo, ramio mintis,
bet jomis ai vis dėl to dar
nepasitikejau ir rypausi
des laisvę beklės; tarp
lietai uerakintos daris ir
išklaidyti visos tos mintis,
kurios be jokios argumen-
tacijos buvo numestėjusios
galvosenoje.

Vis dėlto ai tikrai, kad
visa tai pavidys optimizmau-
sias laiko tarpas, ir visa tas
ką galvojau jokiu būdu nebus tos
kintama gyvenime.

Rigmas.

ne visai mentos roles.

Šiuo metu ruošiamis naujos
premjeros, Vaciano 4v. pjesė
„Fėvishis postogij“, kurijs
tenka man Martyno perso-
nazas, ta vertala turbūt esi
maoivis Biriuore, nes gastro-
liavo esiančių teatras.

Taip su paėra Mytans uvesto
oplinhuva, tės jau galima sa-
lyti pradėdu po truputėuką op-
siproshi, is pradėm buvo sėk tiek
neprakti, gėila kauno, stu-
dijos, paėystaumis, bet kai si-
tranki žmogus; darba tas usha
paumti, is to dienos taip greit
beva, kad nepastebi, kad jau veitė-
dienis, o po jo vel darbas, is t.t.t.t....
su nekantrybe laukiu tuzes.

Šlytus, 1944. III. 22.

Adona,

Tu jau turbūt visai
supikai is pamirėsi mane,
kad taip ilgai nieko tau
nemaloningiau parėjyti, todėl
lėbai atiprėsiu is ateityje
tas klaidos stengsiuos dau-
giau nepakartoti.

Kaip jau Tu žinai, kad senas
jau mano pamėgtas krausty-
nis as vis dar nenoriu pa-

mirsti, todėl ja, tau tikrai
lanko tapusi prolektus sten-
ginoni vis atnaujint, o tas
suyksta gal per mano tiki
dideli nepastovuma, o gal
ieskojimas savo tiklo, i tuo
klausyumas o i dabar dar
nesugebu pilnai ataktyti.

O kaip seni zmonis soho, ta
ko nesugebi ar neistumasi, tas
visai neverta kelti vesumoni,
orka pradeti juos guldenti.

O dabar griztu prie savo gy-
venimo, ne bent kokio, bet...
zinoma jeigu taip galima buty

issireiksti; naujojo gyvenimo,
gal Tau is karto toks mano
pasisakymas ir nebus visai
aiiskiai suprantamas, bet pa-
sistengiu kiek leis sulygos ir
vieta is tuo sunkiausio
nupiesti.

Skat pasikeitus kai kurioms
isvirsinems gyvenimo formoms,
savo pradetaj darbą turė-
jau nutraukti ir ivasivuoti
i slyty, o cia istojau i slytan,
uiesto draus teatro, bet
darbos jau ne teoretinis, kaip
anksciau kad buvo, o pilnai
praktinis, nes gavau ~~zibrinti~~

Kaunas, 1944. II 8.

Albena,

Skaitydamas tavo laiską kaskodėl pasijutau labai keistoj atmosferoj, o tas svyko todėl, kad mano galvosengj kilo tokia mintis, kuri priverste mane nusiteikti tokioj spalvoj, kad kaip vidiniui atrodyčiau tuo momentu jei skaityčiau ką tik gauta nuo savo sesers laiską. Tuo parejo gal nuo to kreipinio, o gal ir nuo viso turinio.

Man suteiki gana atsakingą pareigą, kad spresčiau kitių galvosengą ar nuotauką, toje srityje gal leisi pasilikti man nebyliam, nes galima labai skaudėiai apsirikti.

dabai neuabonu girdėti, kad tokia murtis epidemija taip negailestingai įsisuko į paįstauoję tarpą ir plėšia viena gyvybę po kitą. Kiek teko per atostogas matyti asumenkai šlyso manų atrode gana gerai ir minkas negaletų paauanyti, kad jė gyvimo dienos jau buvo suskaitytos.

Kad ei prisiokus balerna, as unnan,
niekam nereikty abejoti, tod naujai ruosie-
mai „premierai linkiu visukeripo pasise-
kimo.

Man gana idomu buty si ta isgisti
ii apie Birsa teatra, gal jau ruosiai kokias
nos premierai, o tu apie tai me nieko
neprantoni, lyg tas nedominty.

Kasydama laika, as manau, tu but
turejai labai masai laiko, na, bet gyve-
nime pontais netiketaus, kurre valandas
ryte ryja.

Taip sau bega aukisto iteupimo laikas,
nesodamas kiekienas akimonta vis skaudesniy
ii skaudesniy siniy. Bet kukime isvermimyi
ii laukime pengalinyj fineli
Ciguas.

Buk tokia meloni,
perduok nuo mangs benei
linkėjimus.

Kaunas, 1944. I. 15.

Albona,

Dar taip neseniai, rodos, tik prieš porą dienų buvau biržiečių draugijoje: dalinomes spūdišiais, juokėmis... Bet laikas vietoje nestovi ir bėga ir bėga, kartu nešmon nešdamas eilę dienų. Štai, nors ir dabor, jau probėgo daugiau kaip savaitė laiko, o laikui parasyti vis laiko nėra ir nėra, kaip tyčia tą savaitę buvau labai užimtas teatre, nuo 9 val. iki 14 val. vykdamas veikalo "Karmynai" repeticijas, o nuo 15.30 iki 20 v.v. pamokas, per tą mažą portraukelę vos spėdavau parbėgti namo pasrietanti ir vėl reikėdavo spausti darbui.

Šiandieną, kaip šestadienis, turėdamas prieš pamokas laisvesnio laiko, nutariau šiek tiek parasyti:

Kai išsuarionau iš Biržų, tai mintyse visą laiką stovijo tai, kad nepavėluojiau; Šiaulius ir kad nereikėtų ten perą laukti; todėl su Vyta. Ročeriu labai jaudinomis tuo momentu, kai traukinys išėjus lauk stovėdavo stotyje, o kai imdavo nors pamazą judėti, tai rodos, kad didžiausias akmuo

nuo širdies nukrisdavo, jis muims buvo lyg di-
džiavusias išganymas. Bet vis dėlto mūsų rūpes-
čiai per miek neruojo, nes; Šiaulius, atvaeria-
vorne laiko, ir Kauną pasiekime be didesnio
vargo, nors visą naktelę neteko sudėti akių.

Ji po atostogų nuotarka buvo gera ir; darbe
stojame su naujomis rejomis ir pasiryžimais.

Dabar, ketulioje atėityje vel turėsim
progas „pasireikšti“ teatro scenoje, nes dabar
rusišiai stolyti nauja veikala „Sovietiškas gy-
venimas“ t.y. vadinamas, kuriame didžiavusias
procentas aktojų iš III-čio kurso, nes jieus
tai bus išlenkiamieji egzaminai, o kiek jieus
trūksta tai paeme iš II-čio ir I-čio kurso.

Daukru atstatymo

Dzignas.

sceninis kalbos technika, nes tas,
kuris ją dėjo t. y. Meckemius reika-
lų labai ankais garsų išar-
nimo, nors būtentai visi garsai
rodos kalba, bet toje srytyje vis
dėl to ~~ta~~ tenka, lygiau apsisitoti ir
išlieti neuasą proteto.

Is labai norėčiau, si tą susirnoti
is Biruzų gimnazijos gyvūnimo, o
ypač is viū-gjų klasių egzistenci-
jų, kas auklėtojai, ir bendrai or-
dang jų dar yra lūg, einoms
mokymų, ne auklėtojų.

Jovanok, is visą nešklondūmą
kalbų, nes esu labai išvargęs,
tik ką garsų testo, ^{mot} ~~nes~~ uisus
pamokos užtrunka, si 20 vol. o da-
bor jau 22 vol. ^{ir dar su} ~~su~~ magoryorom,
tes labai nakties
Ligun.

Kaunas, 1943. X. 20.

Aldona!

Su pirmaisiais išvargaus
vejo nutruktais ir neapilėtingais
blaskomais rudens lapais, ma-
no mintų nutruksta ir skanda
kai-kur toli toli; dveturos
šiaurės, prie vieno istorinio miesto,
kurio svarbią praeitį liūdija is-
didėiai stovinąji Radvilų basti-
nis dalis. Jaber stovai vaiduo-
teje pirmieji mano dingimas
Bilžuose ir visą tą kas pradėjo
man labai nepatiko, bet tas
buvo tik laikinas. Vėliau gimna-
zija, auklėtojai, draugas, suairis

pramogos priedei prie tokių laipsnių,
kad ir dabar tą viską smogus
su didžiausiu malonumu at-
naujini savo vaizduotėje ir pergy-
veni tas grašias valandas dar
kartą. Šiuose visi klasių draugai,
su kuriais buvotarp linksnia ben-
drauti? Tada, kad smogus turėtum
tokį galimą, kurio galėtis įsigyti
ir tolimoje sijaureje esantieji, tai
nėskentetum nesušukes, bet dabar...
viskas links tok grašioje vaizduo-
tėje ir prisiminimuose.

Būk tokiu Geritu, doranok
ir visą tai, kas Tau, gal būt,
mažiausio malonumo tesutei-
kia, o ai, kaip nem tai artatas,
patės savo vaizduotėje atraujin.

ti probogung looka, tad jo ir ora
neaplenkian.

Gurbūt jau žina, kad „Klevomiz“
gyvena Laime, tai yra, jis ora mo-
kytojauna IX-oji gimnazijoje.

Man mokslas, šiuose kaip pra-
dėję, sekoni vidutiniskai. Tai ku-
rios pamokos yra game; idoutos,
toolel labai greit prebija, smoua,
jo ne tokiu Trumpo kaip gimna-
zijoje, o ustrunka vena pauska
tik dvi valandos, o vengoji die-
noje pu būna dvi, tai yra, ketano
valandos tenka išodeti. Jo viso
turime deštomų, astuonis dalykus,
ir kurį genausia patinka tai: vas-
dybos sistema ir fektanmosis. Ust
mokimiai daugiausia ketka tai

etau, kad nestidēlodams
parāyrtu k₂ nos.

hauku, lauku n₂ der k₂
lauku
Armas.

Kaunas. 1943. XII. 11.

Sveikute! Dovanok, kad v₂
savo lauku d₂st₂ Gau sudrum-
ti, per ilgēsi laiku nusistovējus₂
raun₂, o gal p₂iesim₂ai...

Tu nekāntāybe, jau ilgākā laika
oabala laukian nuv. Tāy₂ s₂roks
1₂okij s₂ineli₂, p₂ nesulaukdams
pamamian, kad man₂ laukes
d₂ingo k₂āskur pakal₂je, nepa-
siek₂is t₂kslo, kadēl s₂inēju s₂ei
pakartotim₂ai.

Es₂ g₂venu dar kol kas vasa-
riskoj nuot₂koj, nos sniegs
jau n₂ g₂roku slukomiu p₂iden-
ge visus rudem paliktus pet-
sakus. S₂inēnu₂, vis₂ t₂ nuot₂koj.

ne manijē yā, bet jī postbīma isīrīsimai, o tēdēl, kad dar vāststau be kēpures, mōs kītoz nī negalru, nes jēz paurīsau Bīrūwae, o studijōjē uanē kas karta sutīnka su pāsīpa, sako: „kad stāi, nol jīs su bāsa galva atējī”.

Daugiau pās uenē mēho naujā, slenka tēz diēna vō diēnos, bēsirūosīant aktōmans amaturī. Tāu, gōl būt nī labas juokīngā gīrdētī „aktōmans amaturī”, bet tēz vīz sūforuaro, o karta nī pīrvertē gīvēmā mōmīs momentēs.

Pātō mūsū darbas yā īdo-
mus nī karta nesīstētkas

juokīnos, nes tēz pāt pīpā-
sīsta nī mūsū lektorīas. Jpā-
sakotī vīz, kas yā daroma,
cīa nesīstēktī vīeto, tēdēl
lauksīu pīrogos, gōl laskus
bēgant pāsīmōtīsimē, o pās-
kū-
Gīesā, gōrdējau, kad nī Bīr-
ūwōzē kārkes pānāsīau; dra-
mōs teatrē sūforuaro, tēz
yā sveikīntīnos dalykas.

Manau, kad tēz pāt daugu-
mas bīrūosīy (~~bīrūosīy~~),
pāsūks aktōriy kēliar.

Daktōrīs rōdō 15. nī 56 unīmūt.
o as turīu līgīas 16 valōndā
īētī; teatrē, tēdēl nuosīrōsīas
atīpīrōsīy vō tēkī Trūmpūtēj
lēīškā nī lēībai Gōngs pīrōy-

Kaunas. 1943. X. 3.

Adona!

Gyvenimas, lyg tas gyvsidabris nuolat juda, nuolat bėga; nežinia, nėra dar tokios milžiniškos jėgos, kuri įstengtų jį kitimą nors masiausiam laiko vienetai suparalizuoti, nuolat skubėdama, bėgdama, užpakalyje savęs palieka įvairaus dydžio pėdsakus, žymes, o tuos pėdsakus, tas žymes galime išužinti ar tai vietoje emonijoje, ar ten tautose, ar pas atskirus individus. Šios tų pėdsakų ir susiformuoja tos margos, įvairiospalvės gyvenimas. Atleisk, už tokį mano nukrypimą nuo teuos ir šilėidimą; gan sausoką praeg.

Šaip jau anksčiau minėjau gyvenimas keičiasi, ypač pasikeitimus turėjau gyvenime postūtiniais dviems mėnesiais, todėl ir užtrukau tau šio to parašyti, mat, tuo laiku neturėjau nuolatimo savo adresu, bet galiausiai visko nusistoję ir dabar gyvenu Kaune.

Gal papeikri, o gal ir mieko neišsitarai už
tokį mano žygį, mat es dabar įstojaus į
Kauno Didžiojo Teatro Dramos Studiją, mat
ėadu pasidoryti neva tai artistas. Paskutiniu
laiku mūsų Dramos Teatras išties skaudi ne-
laimė, turbūt ir Tu jau esi girdėjusi, apie
režisieriaus Štorkėvičiaus ~~mirš~~ tragiską mirtį,
visas Teatro personalas jo labai garbėsi, nes
dramos padoryta skaudi sąžada. Pas mus,
Kaune, tokius nuvedimus dabar labai pa-
dašnejo ir tai viskas plautia iš tokių tai
neiškių individų puos. Sutemus maždaug nuo
1900. kiekvienas stengiasi būti savo būte,
o neslankioti įtvėmisi.

Parašyk, kaip pradėjote mokslo metus, kaip
seksi, ar daug mokirisi yra jūsy klaseje.

Tiki laiminga
Zigmas.

Mano adresas:

Č. M...

Kaunas, Veičerisio g. Nr. 7, k. 6.

Eisika, 1943. v. 24.

Dūdona!

1.
Tā ir vēl Eisiskā, ir vēl imu
testi savo pradētājs „junga” Dobor, manau,
kad pats gyvenimas nebūs toks monotomikas,
nes pradėjome praktikuoti: visas
sporto šakas, ėjimą, sverbiausias tai krepšis,
kad parydėsi ir dober, laisvė rodo be
penkių minučių sesioliktą valandą, darbu
bajiantis suradau laimę valandėlę ir neta-
riau bendalimi su Gėmi, tai savo papros-
tais - kasdienimas ir pūderais, o po to į
sporto aikštę, kur rodo, nors minutėler emo-
gus pajanti laisvas ir laimingas, rodo,
kad ir pats gyvenimas nustato tau tokį
uskalarimą, bendaro jis graus ir mūlas.

Man dober, galima sakyti, tikra „rugpjūtė”,
nes vis nauji epaminai neduoda ramybės,
vienam paribais ir nespejus atsipūsti, žiūri,
kad jau po kelių dienų artėja kitas, ir tarp
siek tiek dirbinėdamos lėidėrų tarp visiem
brangų laiką. Epaminus pradėjome gyvies
men. 20 dienų, ir jau praleidome duėjus:

Historija ir Visuomenės mokslų, kaip tiko pa-
tirti pradėta skyta neologizmai, todėl visi
turime viltis, kad ši laimė lydis mus ir
galutinai pergalės t.y. atestaty, gyvenimo.

Gyvenimui tuo momentu, galime parodyti pap-
rastai, be jokių symesnių poroketimų ar nu-
krypimų. Ekraninam paribais, ir rezultatus
pranešiu orbe rosta, arba sėdėm, kaip leis gy-
venimo sąlygos.

Ši korta, siunčiu ir savo foto, ir todėl laisi
pranaš, jeigu galėtum, tu pačiu atširevausiuo,
tao laukiu su meilėmis...

Arlei sveikute

(Figuas)

Kaunas, 1943. IV. 22.

Aldeona!

Pirmiausia turiu palinkėti linksmus
Dėlyky Švenčias, nors aplinkurme tėra
labai liūdnie ir neaški.

Di dabor atvykau į Kauną ir ma-
nau, kad teks čia palikti kelion olionom,
nes tai reikalauja pats gyvenimas, kad
paryžėviui ir dabar nesėdai atvykau ir te-
viskis, nes ten reikėjo sutvarkyti tam
tikri reikolai t.y. nuomov reikalus.

Po švenčių tikriausiai būsiu Pėrsuose,
gal teks parimatyti ir paskolbėti ^{epil} viską smul-
kiau.

Čiaol ši kartą Diek,

Jar kartą linkiu sųsti linksmas
šventes, ir pakęsti mus tuos sunkumais ir
medotekliis, kurivus nesą koros.

Liguas.

Eiškis
1943, III. 14.

Aldona!

Tavo laiską gavau tuo metu, kada manęs namuose nebuvo, nes „ekskursavau“ po apylinkes. Kuriam tikslui tai dariau, manau, kad Tu visa tai labai gerai si-
nai ir plešiau opte tai aiškinti nereikės.

Ar štai, grįžęs ši sekmadienio popietę, ir tu, kaip vadinamos „ekskursijos“, po valan-
dėlis poilsis, pavinaudodamas tiek tiek lais-
vesne valandėle, pradėjau rašyti laiską, ku-
riuo lyg ir norisi papildinti mintimis,
šiais sunkiomis ir neramiomis Jėvynei
valandomis.

Kai pradėti dabor įsigilinti; šis laiškas
sunkumais, tai ir pato gyvenimo pasidaro
toks šaltas, nemielas, rados norėtum, kod
ners minutėlei grįsty praėjusių metų pavasaris,
alygy ir ievos sėdy tarp ornamentiški papuosti
ežero pakrantių takai, kuriose tarp žvėnsai
tūrojova ^{ramu} priglupsti, ir rados, visa tai norėtum,
kad dabar pasikartoty, ir palengvinty tavo
sėdy nuo įvairių, šiais laikais, prislegusių
sunkumų, bet vis dėl to, žiūrint ir kitos

puseis, nerestkia nustoti vilties, ir netepti pesimistu, o vis, ir ateti siureti su optimizmu, su viltimi, kad vis kada nors rusos ir skantesnis gyvenimo spindulelis, kuris vel padaris laimingais.

Tai is vieno fronto tiek, dabar tiek tiek is kito fronto ty is aktualija.

Mokslas pas mus tiek tiek susitruge, bet manome, kad jis greitai jau ir baigsis, nes jau praneisi, kad pasiruoistume tiek tiek, nera ir egzaminams, o po egzaminu... brandos atestata nesinas ir i gyvenima, savo slytas zmes skleistis tautisciu tarpe, ir bendrai civilizuoti savo taryna - dietu.

Jeigu taip kaip manau, baigtusi mokslas, tai nera abejoni, kad oplankysiu Birius, tik su sulyga, jeigu daugiau mekes nepastos kelio.

Man labai idomu susinoti ir apie Biriu gimnazijs gyvenima, kad gorusi manuz; laiska, maloneki jam i ta apatyti, kad su didziausia nekantrybe lauksiu Jigmas.

Eišiškis, 1943. I. 26.

Aldona!

To audringų kelionis avantiūry pagaliau pasiekiau savo tikslą - Eišiškes. Nors gyvenimu gana tolimame diėtuvos kampelyje, bet mano mintys dar nei nuklysta; Birėius, dar nei prisimena tos linksnės, o kitą kartą gal ir ne taip smagias, Birėiuose praleistas dienas. Bet šį padarysi, kad tos neperuol-davimos gyvenimas man toks nepalankus, kad jis, savo negailestingą ranką nublokia nuo ty, su kuriais jau susigyvenau, psipratau.

Pirmosios mano gyvenimo dienos Eišiškųje yra gana nuobodžia, nes pažįstamų verk nėra, daugumas gyventojų, kaip jau žinau, lenkai ir kitos tautybės, nuo kurnų ir patis miestas taupa kasdienelį toki tolimas, ir neįtaikus. O tik vienas asmuo, kuris savo gyvenimu ir ko-miskumu kartkartėmis nuobodeli išbloko, tai Senka Jonotavičius, turbūt jis pasirodys, nes jis taip pat gyvena Birėiuose. Kiek greičiau pra-lėgą vakaras, nuo penkių iki dešimčių, kada vyksta pamokos, tiesa pamokos praeina labai niūnioje formoje, nes visi jau yra "seniai"

ir į jokias „štukas“ neturėjęs dėmesio, o tik interesuo-
jasi einamais dalykais.

Ypačiai kas man patinka. Esmėse tai tas, kad
visi gyvenantysi Lietuvos, nors jų yra labai maža
dalis, bet vis dėl to sudaro lyg ir kokią atskirą, neišau-
domą vienetą, kurią kiekvienas tuo tik gali, bei tuo
ir stengiasi vienaskitami padėti.

Siandieną kaip tik tėtis išleis į Vilnių, kaip
jau sines ligoninė, todėl visi gyvenimo rūpes-
čiai krinta ant mano pečių, dober vel turėsiu
progas pasinti gyvenimo neįsistengimus, staurimus. Jo
dalis man tos patinka, nes sinesiu kaip viską
įkainuoti, įvertinti.

Yi Esiškų laškai esna gana gabi, todėl
nepyk, kad tarp ilgoi neįgavai laiško. Danguo
pas mane nieko naujo, tiek tiek darbuojus,
ir tarp koga; neįing gerasios gyvenimo vaten-
dos...

Būk, toliau gerute, parasyk, ką nors ir iš
padangės.

God ši laška tiek, labi sveikute

Liguas.

Mano adresas: Ag. M... Esiškės, „Sodyba“.

Biršai.
1942. VIII. 31.

Hiinksuoji lietuviškoji laukų sesė!

Tavo laiškas nors tiek velokai gavau, už
kurį reikėjo nuostabią ašį. Gavusi laišką gal būtų pati
savęs paklausi kodėl aš taip ilgai neprašiau, bet
tas viskas buvo ne iš mano kaltės, nes jau kaike-
nis laiškas aš pas Klevicką uityje nedirbau, o be to
dabar buvau išvažiavęs sporto reikalais; Kaunoje, kur
išbuvau apie tris savaites, o grįžęs radau laišką jau
senai gulintį Biršuose, tad jei už tai buvai ant
manęs užbykusi tai gali atsitikti.

Ar, kaip antaičiau rašiau dirbu jau Biršuose vienoje
įstaigoje, nes užėmė darbai manęs nevilioja, todėl
aš greitai juos ir aplėdau. Nors vienu atšvilgiu jie
man ir patinka jei yra atliekami turtingoje ūkyje
ir pas gerą gospodorių, o jei pas koki tai...

Dirbant įstaigoje beveik visą grašiąją dieną daly
tenka išdėlioti kambariujė prie plunksnos, o tuo tarpu
už lango matai kaip saulės spinduliai žaidžia
medžių lapuose ir vilioja tave; gamta, prie grašiojo
Biršų ežero praleisti šitokia vasaros dienas.

Ar beveik visos atšvilgų dienas popietės, kaip
jau gali žinoti, praleidau besitreniruodamas
sporte, nors ir dabar tik ką grįžęs iš tarų bos

1997
Stabu parasytė Tau laisvę, o po to deduoti
spręto bato į portuolį ir ^{simpatyja} ~~tuose~~ gimnazijos liub
t. y. į stadijoną, tad turėsi dovanojti už visas
klaidas, kurios eis bus ribovėnė per mano skabę.

Taip daugian jodis naujūnų. Pirmaose vieta, vie-
auzėdė greičiau, kaip manau atvažiavosi ir
viską susimoni.

Tad tuo būdu nuo gimnazijos, nes es turėsi
jau eiti į stadijoną.

Pilnas

Kaunas, 1945. II. 16.

Sveikute !!!

Ši ir vel skoreju mintimis Birey
apylinkerna, ir ta niury kaime, kur tu
krauju draugijoje leidi jaunyste dienas.

Pries pradedant trauyti, viliu prisi-
pasinti, liuan gura kurybiskai nusi-
terkes, ir galvojan daug ko pasakyti, bet
jos ta sedaus ir pasiemiau bloka, taip
mas, iki siol tūnoje manye kurybiske-
sis pradmuo tas kaip nejuocionis isblero,
repolitdamas nei mastausis pedsaky,
tod pradesia labai paproski, larkyde-
mens kasdienistumo.

Vasario 16-tosios dienos popietė.
Baigian repeticija ir skubiai vėno ko-
lefos lydimas aplendaru patalpas. Ore
supasi vejo bluskomas maiztis snuigas.
Stubu daisvis aleja; teatro, baletu
"Bachosarajaus Fontanas" spektaklin. Jos
spejan perengti teatro blensis, kaip
skutinku sekretore, kuri apdovanoja
mane, taip jau seniai lauktu liskiu.

Skaitydamos laisvą, rodo visą os ma-
tau savo vaiduoteje: Tu-pedagogi, stovi
iš visų pusių, apsepta masyja, o jie visi už-
vertę; Tave mažas galvutes, prasomais
evolyciniis ir gestais laukia iš savo mo-
tyboje patarimų - praktiškumą nesuprenata-
muose jiems dalykuose. O Tu, lyg senos
graikų filosofas, atskiriamais ir ilustra-
cijomis atidengį mąstymams tiek nauja-
nybių, kurios iki šiol neburo jiems įmie-
namos. Ir taip veja vaidos vaidas, lyg
kokia tvirtiną įvairiaspalvi filmą.

Visa tai ir lieka man vaidas, nepa-
siekę realybės.

Nors jau kelintą laisvą suvokiu ir gaunu,
bet vis dėl to neauklaujančias tave, kur rasi
karstę daugumos buvusių klauvė stra-
gu? Gal armijoje? O gal kur kitur?...
O gal jie taip pat "sibiru" šikretiškus
šaimus?

Si kartą bevisiu, nes laukodis jau taip
pat smarkiai persiuko pirmyn t. j. jau ne
daug stūkste iki 24 valandų, nors smūcia
toks laisvą man nenaujiena.

Tad bejantis šiai dienei ir tarsi su... dra

Ligmes.

Čigmas.

Eišiškis.
1943. v. 22.

... Čigmas.

Šlytus.
1944. v. 22.

Čigmas.

Kaunas
1944. xii. 25.

Keliauki sau laimės paveroti
Ši svintančio saulėto ryto,
Kol akys nemoka dar veikti,
Kol ryto žiedai nemuryto.

Geosijuna Iave
pavasario - gegužės
saulute Gardinys ryto.

Suosirdsiai linkiu:
linksmai įvesti Kalėdų
sventes ir sulaukti daug
giedresnių Naujų
1944 Metų.

uzkrēšē pēdēlais dienu vylings
- Pūsiminīrai tekko šōdy...

Tau, Zigmāi, luvu slūtes pū-
mesin pūngotis ziedai. Te lokic
nos luvonē gūi, laimīgi
vadhai, lai idealizmes rucē-
na mūnyse, o šōdy nos
lūvo pūstējusis pūstēti gūe-
būny.

Dabai tekilo pūcētis, wē
kurig era Tau dēkinga
Mielos nepūjigs istrūsti
gimnezistiskū dienu ty-
raucū pūsiminīnu...
O nēgi išvīlūgūne...

1943-1944 m.